

## [N. P. Andreassen.]

var ham, der i sin Tid fandt paa, at Tildelingskornet skulde udskrives for det mindre Landbrugs Skyld. Jeg tror jeg tør sige, at det, saaledes som Stillingen har været for det mindre Landbrug, er dette Tildelingskorn, som er blevet uddelt fra 4—5 til 16—18 Tdr. pr. Bjendom, der har reddet de mindre Landbrugs Økonomi i disse Aar. Det har i hvert Tilfælde i allerhøjeste Grad været medvirkende til, at man ikke har været nødt til at forringe sin Besætning i den Grad, som ellers vilde have været Tilfældet. Det er et Forhold, som vi fra vor Side maa understrege saa kraftigt som muligt, og ved de Forhandlinger, der her er ført, turde vi ikke give Afkald paa dette Tildelingskorn for at faa et Løfte eller en Ændring i § 1, Stk. 5, saaledes som det ærede Medlem Hr. Bording nu synes, der kunde være Mulighed for. Denne Risiko tør vi ikke løbe, vi holder fast ved det gamle Ord om, at een Fugl i Haanden er bedre end fem paa Taget. Tildelingskornet har været af saa overordentlig stor Betydning for os i det mindre Landbrug og er det endnu, at vi tør slet ikke give Afkald paa det.

Vi har ogsaa været enige om, at den Ligning, som skal udskrives i Aar, skal udskrives efter den gamle Grundværdi. Jeg tror, det er helt rigtigt, at man har kunnet enes om at udskrive efter den gamle Værdi. For det første vilde det have givet et meget stort Arbejde at omlægge Udskrivningen efter den nye Vurdering, og for det andet er man heller ikke sikker paa, om ikke Udskrivningen efter den nye Grundværdi vilde være kommet til at ligge helt anderledes ude i Landet, end det hidtil har været Tilfældet. Og da det nu er vort Haab — og jeg kan sige, at det er et Haab, man deler fra alle Sider inden for Landbruget —, at der dog maaske vil kunne skabes Mulighed for Indførsel af Korn i Løbet af det Aar, som denne Lov skal gælde for, skulde det maaske kunne blive den sidste Kornlov, vi vedtager her i Landet; men i saa Fald vil der ikke være ret meget Grundlag for at ændre Udskrivningen for at foretage den paa Grundlag af en helt anden Værdi end hidindtil.

Hvad angaar det Punkt i Lovforslaget, hvor man paapeger den store Betydning af Indførselen af Foderkager og Fordelingen heraf, er det jo saaledes — og det er vi enige om —, at disse Foderkager skal fordeles i Forhold til Antallet af Malkekoer, det eneste rationelle Grundlag, efter min Opfattelse, for Fordeling af de Oliekager, som kommer hertil eller er her i Øjeblikket. Jeg er overordentlig glad for, at man her

har opnaaet et Fordelingsgrundlag, som jeg tror tager rimeligt Hensyn til alle Sider. Det tager ogsaa Hensyn til, hvordan Reduktionen har fundet Sted inden for Besætningerne. Der vilde ikke være nogen Mening i, at man skulde til at fordele Oliekager f. Eks. efter Arealenheder, da det til Trods for, at Husmændene har maattet reducere stærkest, endnu er saadan, at de smaa Brug har den største Besætning pr. Arealenhed. Derfor hilser jeg med Tilfredshed, at man her er blevet enig om at fordele dette Kraftfodermiddel efter Antallet af Malkekoer.

Jeg vil gerne knytte et Par Bemærkninger til § 6. Det er den Paragraf, der omfatter Fordelingen af Korn til alle de forskellige Opgaver, som hører ind under Kornloven. Man har, som det fremgaar af Stk. 3, været inde paa, at saafremt der i Henhold til § 1, Stk. 1, b og c, ikke kommer Korn nok ind, kan man reducere nogle af de nævnte Tildelinger. Jeg vil gerne over for den højtærede Landbrugsminister henvende, at man ikke gaar til en Reduktion af disse Tildelinger — som omtales i Stk. 2, b—h — undtagen i yderste Nødstilfælde. Maaske kunde jeg skyde „h“ ud, idet disse Tons til Kaffesurrogatfremstilling vel snart kunde indskrænkes en Del; nu da vi har faaet i hvert Fald noget Kaffe til Landet, vilde der vel ikke været saa meget forkert i, at der ikke blev fabrikeret saa meget Kaffe-surrogat som hidindtil. Men de øvrige Tildelinger bør ikke reduceres. Det gælder de 100 000 t til det mindre Landbrug, og det gælder de 23 000 t, som særlig kommer de Personer uden for Landbruget til gode, der normalt har en Gris til Slagtning eller et ganske beskedent Hønsehold. De bør ikke reduceres. Den højtærede Landbrugsminister kan være ganske sikker paa, at er der noget, der virkelig har gjort Gavn i alle disse Aar, saa er det disse 23 000 t, som blot efter vor Formening har været alt for lidt. Dette, at en Familie kan have sin egen Slagtegris og sig eget lille Hønsehold, betyder meget mere, end Ministeren maaske tror.

Man har været stærkt inde paa Tanken om, at det nu maaske kunde lade sig gøre at indskrænke Mængden af de Tons, som bliver uddelt til Heste uden for Landbruget. Jeg tror, man skal være meget forsigtig med dette. Selv om Bilerne nu kommer frem i langt større Antal, vil der dog blive opretholdt et meget stort Hestebrug, baade i By og paa Land, ikke mindst saa længe man har de ekstraordinære Arbejder paa det ene og det andet Omraade: Tørveskæring o. lign.; Mennesker, som giver sig af